

Titel: Fortegnelsen over Trykkefrihedens Skrifter II, stk. 9

Citation: "Fortegnelsen over Trykkefrihedens Skrifter II, stk. 9", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Fortegnelsen bind 2, Fortegnelse paa alle de Skrifter som siden Trykfriheden ere udkomne, stk. 1-30, anm. nr. 1-447, dækkende 14.09.71-13.09.72*, Kanneworff, 1772, s. 6. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: [https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-4\\_002-shoot-w4\\_002\\_009\\_p6\\_bZONE1558674/facsimile.pdf](https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-4_002-shoot-w4_002_009_p6_bZONE1558674/facsimile.pdf) (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Fortegnelsen bind 2, Fortegnelse paa alle de Skrifter som siden Trykfriheden ere udkomne, stk. 1-30, anm. nr. 1-447, dækkende 14.09.71-13.09.72

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

vi komme til en anden Fejl, hvormed vi ere gandske misfornøede, og det er den Intrigue, som von Spraddensfelt spiller, da han indbilder Menale en ufornødentlig Eyst hos Cloe til Kjøbstæd-Leynet, og faaer ham til uden Omstændigheder, at forandre Klædebragt, og saaledes indstille sig for sin Cloe — vi see hverken Grund, Sandsynlighed eller Hensigt i denne Intrigue — Paa hvad Grund sætter Menale strax Troe til en von Spraddensfelts Tale, der maatte forekomme ham saa meget urimelig? Kiendte han da ikke sin Cloes Tænkemaade uden fra i Gaars? og hvorfor troede han en v. Spraddensfelt suarere end hende? men alt dette gier han til Forundring. Paa en Spradebasses løse Ord, uden engang først at tale med sin Cloe, lader han sig forlede til dette urimelige Skrit — hvilken Usandsynlighed i alt dette! Ja hvor meget lider ikke i sær Menales Credit ved dette Narre-Puds! hvad Hensigt har v. Spraddensfelt med denne (om vi saa tør kalde den) Intrigue? at forstyrre Menales og Cloes Elskov? Neppes kunde et Barn tænke saa eenfoldigen! De første Ord, som de ved deres Sammenkomst verlede, maatte jo strax bringe Menale af Wildfarelsen, og Cloe til at støgger lee. Det er sandt havde den smukke  
Cloe